

ZWYKŁY OBRZĘD NAMASZCZENIA CHORYCH

PRZYGOTOWANIE OBRZĘDU

86. Kapłan mający udzielić choremu namaszczenia powinien się dowiedzieć, w jakim stanie chory się znajduje. Pomoże mu to wybrać odpowiedni obrzęd, czytanie z Pisma św. i modlitwy. O ile to możliwe, wszystkie te sprawy powinien ustalić w porozumieniu z samym chorym lub z jego rodziną, wyjaśniając równocześnie znaczenie sakramentu.

87. Ilekroć zachodzi potrzeba sakramentalnej spowiedzi chorego, kapłan powinien jej wysłuchać w miarę możliwości jeszcze przed liturgią namaszczenia. Jeżeli sakramentalna spowiedź chorego ma się odbyć podczas namaszczenia, kapłan powinien jej wysłuchać na początku obrzędów.

Jeżeli w czasie obrzędów namaszczenia nie ma spowiedzi, należy we właściwym czasie odprawić akt pokuty.

88. Chory, który nie leży, może przyjąć sakrament w kościele lub w innym odpowiednim pomieszczeniu, gdzie jest przygotowane dla niego miejsce siedzące i gdzie mogą się zebrać przynajmniej jego bliscy i przyjaciele biorący udział w liturgii.

W szpitalach kapłan powinien się liczyć z innymi chorymi, leżącymi na tej samej sali, i wziąć pod uwagę, czy mogą oni w jakiejś mierze uczestniczyć w liturgii, czy może będzie to dla nich męczące albo czy nie sprawi się im przykrości, jeśli nie są wyznawcami katolickiej wiary.

89. Obrzęd niżej podany zachowuje się także wtedy, gdy namaszczenia udziela się równocześnie wielu chorym, oddzielnie dokonuje się tylko włożenia rąk i namaszczenia z towarzyszącą mu formułą, a pozostałe teksty odmawia się tylko raz w liczbie mnogiej.

OBRZĘDY WSTĘPNE

90. Kapłan ubrany w szaty liturgiczne podchodzi do chorego i pozdrawia go oraz tych, którzy go otaczają. Można użyć podanych niżej formuł albo formuł pozdrowienia używanych we Mszy św.

K. Pokój temu domowi i wszystkim jego mieszkańcom.

W. *I z duchem twoim.*

Albo:

K. Pokój Pański niech będzie z wami (z tobą).

W. *I z duchem twoim.*

91. Następnie, zależnie od okoliczności, kapłan kropi chorego i pokój święconą wodą wypowiadając następujące słowa:

Niech ta woda przypomni nam przyjęty chrzest i naszą przynależność do Chrystusa, który nas odkupił przez swoją mękę i zmartwychwstanie.

92. Kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, nasz Pan, Jezus Chrystus, który tyle dla nas wycierpiał, jest obecny wśród nas, zgromadzonych w Jego imię. Ewangelia opowiada, że chorzy przychodzili do Jezusa, aby Go błagać o zdrowie. On to zwraca się do nas przez apostoła Jakuba: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w Imię Pana. Modlitwa pełna wiary będzie dla chorego

ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone". Dlatego dzisiaj przychodzę jako kapłan Kościoła, aby się modlić nad tym chorym (tą chorą) i namaścić go (ją) poświęconym olejem.

Polecajmy więc naszego chorego brata (naszą chorą siostrę) **N.** łasce i mocy Chrystusa, by doznał (a) ulgi w cierpieniu i powrócił (a) do zdrowia.

Zamiast tego wezwania można odmówić modlitwę:

Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś przez apostoła Jakuba: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, aby się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. Modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone”.

Zgromadziliśmy się w Twoje imię i z ufnością Cię prosimy: bądź z nami, okaż swoje miłosierdzie i otocz opieką naszego chorego brata (naszą chorą siostrę) **N.** oraz wszystkich chorych w tym domu. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**

93. Jeżeli nie ma sakramentalnej spowiedzi chorego, odprawia się akt pokuty, który kapłan zaczyna słowami:

Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli godnie uczestniczyć w obrzędach sakramentu.

Następuje krótkie milczenie. Wszyscy razem odmawiają spowiedź powszechną:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu i wam, bracia (i siostry), że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem:

i uderzając się w piersi mówią:

moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Następnie mówią dalej:

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołów i Świętych, i was, bracia (i siostry), o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Albo:

K. Zmiłuj się nad nami, Panie.

W. *Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.*

K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

W. *I daj nam swoje zbawienie.*

Albo:

Kapłan lub ktoś inny z obecnych wypowiada następujące lub podobne wezwania:

K. Panie Jezu, który się obarczyłeś naszym cierpieniem i dźwigałeś nasze bóleści, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

K. Chryste, który litując się nad ludem, przeszedłeś dobrze czyniąc i uzdrawiając chorych, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

K. Panie, który poleciłeś Apostołom wkładać ręce na chorych, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

94. Kapłan kończy:

Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego. W. **Amen.**

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

95. Ktoś z obecnych lub sam kapłan odczytuje krótki tekst z Pisma św.:

Mt 8, 5—13

Bracia i siostry, słuchajmy słów Ewangelii według świętego Mateusza.

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go mówiąc: „Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi”. Rzekł mu Jezus: „Przyjdę i uzdrowię go”.

Lecz setnik odpowiedział: „Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: „Idź”, a idzie; drugiemu: „Chodź tu”, a przychodzi; a słudze: „Zrób to”, a robi”.

Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: „Zaprawdę, powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim. A synowie królestwa zostaną wyrzuceni na zewnątrz — w ciemność; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Do setnika zaś Jezus rzekł: „Idź, niech ci się stanie, jak uwierzyłeś”. I o tej godzinie jego sługa odzyskał zdrowie.

Można wybrać inne stosowne czytanie. Do czytania można dołączyć, zależnie od okoliczności, krótkie wyjaśnienia.

LITANIA ZA CHOREGO

96. Podaną niżej litanię można odmówić teraz lub po namaszczeniu albo w pewnych wypadkach nawet dwukrotnie.

Kapłan zależnie od okoliczności może przystosować lub skrócić tekst litanii.

A.

Bracia i siostry, z wiarą módlmy się do Pana za naszego brata (naszą siostrę)

N. i wspólnie błagajmy: Wysłuchaj nas, Panie.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, Panie, abyś naszego chorego brata (naszą chorą siostrę) nawiedził i umocnił świętym namaszczeniem.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś go (ją) wyzwolił od zła wszelkiego.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś wszystkim chorym (tutaj leżącym) ulżył w cierpieniach.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś wspomagał wszystkich, którzy leczą i pielęgnują chorych.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś chorego (chorą) **N.** zachował od grzechu i pokus.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś dał życie i zdrowie temu, na którego (tej, na którą) w Twoje imię wkładamy ręce.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Albo:

Błagajmy Boga za chorego (chorą) wszystkich, którzy go (ją) leczą i pielęgnują mówiąc razem: Wysłuchaj nas, Panie.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś łaskawie wejrzał na tego chorego (tę chorą) **N.**

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś mu (ej) dał nowe siły.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś zgładził jego (jej) cierpienia.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś go (ją) uwolnił od grzechów i pokus.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś wszystkim chorych umocnił swoją łaską.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś udzielił swojej pomocy wszystkim, którzy im usługują.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

Prosimy Cię, abyś dał życie i zdrowie temu, na którego (na którą) w Twoje imię wkładamy ręce.

W. *Wysłuchaj nas, Panie.*

WŁOŻENIE RĄK

97. Kapłan w milczeniu kładzie ręce na głowie chorego. Jeżeli jest obecnych kilku kapłanów, każdy z nich może włożyć ręce na chorego.

MODLITWA DZIĘKCZYNNA NAD OLEJEM

98. Jeżeli kapłan, zgodnie z nr 21, podczas obrzędu ma poświęcić olej, odmawia jedną z modlitw podanych w nr 197—198. Jeżeli olej jest już poświęcony, kapłan odmawia modlitwę dziękczynną nad olejem:

Błogosławiony jesteś, Boże, Ojczy wszechmogący, za to, że dla nas, ludzi, i dla naszego zbawienia posłałeś na świat swojego Syna.

W. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Błogosławiony jesteś, Boże, Synu Jednorodzony, za to, że stałeś się człowiekiem, aby leczyć nasze choroby.

W. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Błogosławiony jesteś, Boże, Duchu Święty Poczycielu, za to, że nasze słabe ciała umacniasz nieustannie swoją mocą.

W. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Boże, niech Twój sługa, który (Twoja służebnica, która) z wiarą przyjmuje namaszczenie świętym olejem, otrzyma ulgę w cierpieniach i umocnienie w słabościach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

ŚWIĘTE NAMASZCZENIE

99. Kapłan bierze naczynie z olejem świętym i namaszcza czoło i ręce chorego, mówiąc jeden raz:

Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego.

W. Amen.

Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie.

W. Amen.

MODLITWA PO NAMASZCZENIU

Kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się.

Prosimy Cię, nasz Odkupicielu, pokrzep łaską Ducha Świętego chorego (chorą) N. Ulecz jego (jej) słabości i odpuść mu (jej) grzechy. Oddal od niego (niej) wszystkie cierpienia. Przywróć mu (jej) pełne zdrowie duszy i ciała, aby nabrał (a) sił do pełnienia swoich obowiązków. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**

Albo:

Panie, Jezu Chryste, Ty przyjąłeś ludzką naturę, aby uwolnić ludzi od grzechów i chorób. Wejrzyj łaskawie na swojego sługę N. , który (swoją służebnicę N. , która) oczekuje uzdrowienia duszy i ciała. W Twoje imię namaściłiśmy go (ją) świętym olejem. Pokrzep go (ją) swoją mocą i udziel mu (jej) pociechy, aby odzyskał (a) siły i przewycięzył (a) zło. Daj mu (je) ufność, że jego (jej) cierpienia przyniosą owoc, skoro pozwoliłeś mu (jej) uczestniczyć w swojej męce. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**

C. Za wiernego w podeszłym wieku:

Boże, wejrzyj łaskawie na swojego sługę N. osłabionego (swoją służebnicę N. osłabioną) przez podeszły wiek. Przyjął on (Przyjęła ona) święte namaszczenie, aby otrzymać pomoc Twojej łaski dla duszy i ciała. Spraw, aby umocniony (a) pełnią Ducha Świętego, trwał (a) niezachwianie w wierze i nadziei, wszystkim dawał (a) przykład cierpliwości i świadczył (a) o Twojej miłości przez swoją pogodę. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

D. Za znajdującego się w wielkim niebezpieczeństwie:

Panie Jezu, Odkupicielu wszystkich ludzi, w swojej męce wzięłeś na siebie nasze cierpienia i znosiłeś nasze słabości, pokornie Cię błagamy za naszego chorego brata (naszą chorą siostrę) N. Umocnij w nim (niej) nadzieję zbawienia i podtrzymaj jego (jej) duszę i ciało. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**

E. Za wiernego w agonii:

Ojczy miłosierny, Ty znasz dobro, które jest w człowieku. Ty zawsze odpuszczasz grzechy i nie odmawiasz przebaczenia nikomu, kto o nie prosi. Zmiłuj się nad swoim sługą, N, który (swoją służebnicą N, która) toczy ostatnią walkę. Z wiarą błagamy Ciebie, aby święte namaszczenie, które przyjął (przyjęła) przyniosło ulgę jego (jej) duszy i ciała. Przebac mu (jej) grzechy i obdarz go (a) swoją miłością. Przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, który zwyciężył śmierć i otworzył bramy życia wiecznego. **Amen.**

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

101. Kapłan wprowadza do Modlitwy Pańskiej tymi lub podobnymi słowami:

Módlmy się wspólnie do Boga, jak nas nauczył nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus.

Wszyscy razem mówią:

Ojczy nasz.

Jeżeli chory ma przyjąć Komunię św., to po Modlitwie Pańskiej wszystko odbywa się dalej jak w obrzędach Komunii chorych.

BŁOGOSŁAWIENSTWO

102. Obrzęd kończy się błogosławieństwem kapłana:

Niech Bóg Ojciec udzieli ci swojego błogosławieństwa.

W. Amen.

Niech Chrystus, Syn Boży, da ci zdrowie ciała i duszy.

W. Amen.

Niech Duch Święty oświeci twoje serce i zawsze cię prowadzi.

W. Amen.

Wszystkich tutaj obecnych niech błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn,
+ i Duch Święty.

W. Amen.

Albo:

Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, niech będzie przy tobie, aby cię bronić.

W. Amen.

Niech idzie przed tobą, aby cię prowadzić, niech będzie za tobą, aby cię strzec.

W. Amen.

Niech łaskawie wejrzy na ciebie, zachowuje cię i błogosławi.

W. Amen.

Wszystkich tutaj obecnych niech błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, + i Duch
Święty.

W. Amen.

103. Jeżeli jest taki zwyczaj, kapłan może podać choremu krucyfiks do ucałowania.